

**URZĄD
PATENTOWY
PRL**

Patent dodatkowy
do patentu nr ———

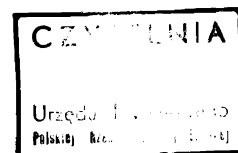
Int. Cl.³ B24B 3/26
B24B 41/06

Zgłoszono: 03.01.78 (P. 203817)

Pierwszeństwo ———

Zgłoszenie ogłoszono: 10.09.79

Opis patentowy opublikowano: 30.11.1983

Twórcy wynalazku: Jerzy Matuszewski, Bernard Paszkiewicz

Uprawniony z patentu: Zakłady Przemysłu Metalowego H. Cegielski,
Poznań (Polska)

Ustawiak wiertła

Przedmiotem wynalazku jest ustawiak wiertła, którego zadaniem jest ustalenie położenia wiertła względem ściernicy przed operacją ostrzenia tego wiertła na ostrzarce.

Znany jest ustawiak wychylny do wiertła, w którym po luźnym włożeniu wiertła obraca się je do zetknięcia ze zderzakiem, następnie zamocowuje się wiertło i odchyła zderzak w pozycję pracy. Znany jest również ustawiak optyczny składający się z okularu za pomocą, którego ustawia się wzrokowo powierzchnię natarcia wiertła względem bazy. Znane są wreszcie ustawiaiki, w których ustawia się wiertła poza obrabiarką obracając je do powierzchni oporowych. Wiertło jest w ustawiaiku mocowane w uchwycie i z całym uchwytem zakładane na obrabiarkę. Rozwiązania te nie gwarantują właściwego zorientowania głównej krawędzi tnącej wiertła w stosunku do głowicy, w której mocuje się wiertło. Powoduje to nierówne ostrzenie krawędzi wiertła, a w konsekwencji przyspieszone tępienie się wiertła w czasie jego pracy oraz rozbicie wierconego otworu.

Celem wynalazku jest usunięcie powyższych wad i niedogodności. Do płaszczyzn bocznych korpusu ustawiaika przylegają, z jednej strony tarcza ustalająca, a z drugiej strony tarcza ustawcza. W wybraniach prostopadłych do osi podłużnej korpusu ustawiaika osadzone są obejmmy prowadzące suwliwie w swych wewnętrznych wybraniach płytki, dociskową współpracującą z elementem sprężystym oraz dociskową współpracującą z elementem sprężystym. Tarcza ustalająca posiada dwa kołki ustalające stanowiące bazę mocowanego narzędzia. Tarcze, ustalająca i nastawcza posiadają odsadzenia centrujące, usytuowane suwliwie w wybraniach płaszczyzn bocznych korpusu ustawiaika.

Przedmiot wynalazku jest przedstawiony w przykładzie wykonania na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia przekrój wzdłużny ustawiaika, a fig. 2 — półwidok półprzekrój poprzeczny ustawiaika.

Ustawiak wiertła składa się z korpusu ustawiaika 1 oraz dwóch obejm 4 i 5, które stanowią prowadzenie dla płytek dociskowych 6 i 7 zaciskających wiertło w ustawiaiku. W przedniej części znajduje się tarcza ustalająca 2 z dwoma kołkami ustalającymi 8 i 9. Tarczę tę można obracać względem korpusu, co pozwala na dokonywanie korekcy ustawienia wiertła. Tylną część ustawiaika stanowi tarcza ustawcza 3 z dwoma powierzchniami bazującymi do ustalenia ustawiaika na obrabiarce. Tarcza ustalająca 2 posiada odsadzenie centrujące 12, a tarcza ustawcza 3 odsadzenie

centrujące 14, usytuowane suwliwie w wybraniach 13 i 15 płaszczyzn bocznych korpusu ustawiaika 1. Czynność ustalenia położenia wiertła względem średnicy za pomocą ustawiaika przeprowadza się poza obrabiarką. Po włożeniu wiertła do ustawiaika obraca się je, aż do zetknięcia powierzchni natarcia wiertła z kołkami ustalającymi 8 i 9 tarczy ustalającej 2. W czasie obrotu wiertła rozsuwa płytki dociskowe 6 i 7, które w wyniku działania elementów sprężystych 10 i 11 zamocowuje wiertło w ustawiaiku. Tak ustalone i zamocowane wiertło zakłada się wraz z ustawiaikiem na obrabiarkę. Tarczę ustawczą 3 dosuwa się do kołka bazującego na obrabiarce, ustalając tym samym ustawiaik względem obrabiarki i zamocowuje się wiertło w uchwycie obrabiarki. Następnie ustawiaik obraca się do pozycji wyjściowej i zdejmuje się z wiertła. Tak zamocowane wiertło w uchwycie przygotowane jest do ostrzenia.

Zastrzeżenia patentowe

1. Ustawiaik wiertel zaopatrzony w korpus obejmujący płytkami dociskowymi i elementami sprężystymi, **znamienny tym**, że do płaszczyzn bocznych korpusu ustawiaika (1) przylegają, z jednej strony tarcza ustalająca (2), a z drugiej strony tarcza ustawcza (3), zaś w wybraniach prosopadłych do osi podłużnej korpusu ustawiaika (1) osadzone są obejmujące (4) i (5) prowadzące suwliwie w swych wewnętrznych wybraniach płytki, dociskową (6) współpracującą z elementem sprężystym (10) oraz dociskową (7) współpracującą z elementem sprężystym (11).

2. Ustawiaik według zastrz. 1, **znamienny tym**, że tarcza ustalająca (2) posiada najkorzystniej dwa kołki ustalające (8 i 9) stanowiące bazę mocowanego narzędzia.

3. Ustawiaik według zastrz. 1, **znamienny tym**, że tarcza ustalająca (2) posiada odsadzenie centrujące (12), a tarcza ustawcza (3) osadzenie centrujące (14), usytuowane suwliwie w wybraniach (13) i (15) płaszczyzn bocznych korpusu ustawiaika (1).

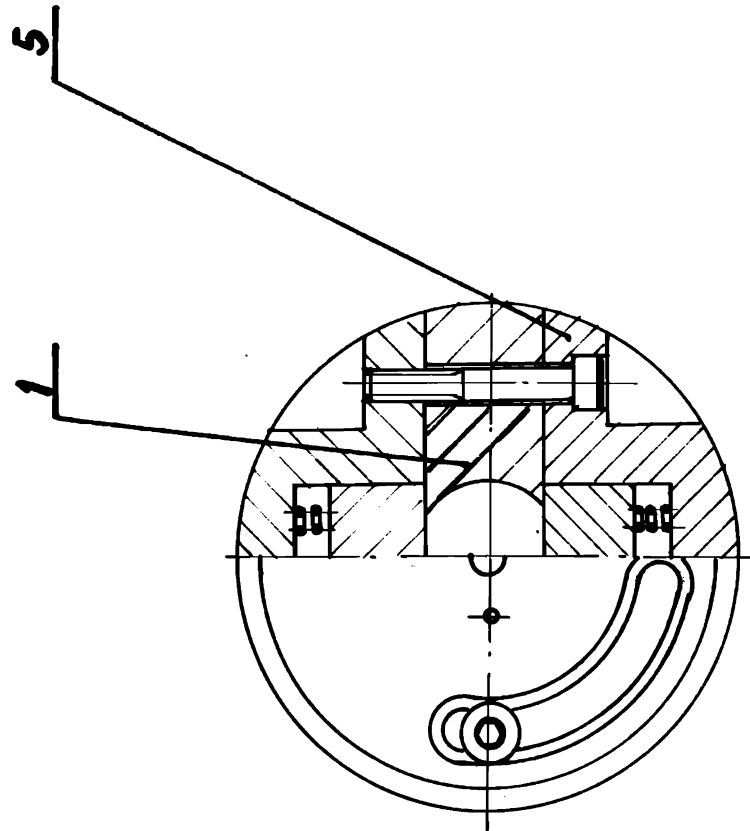

fig. 2

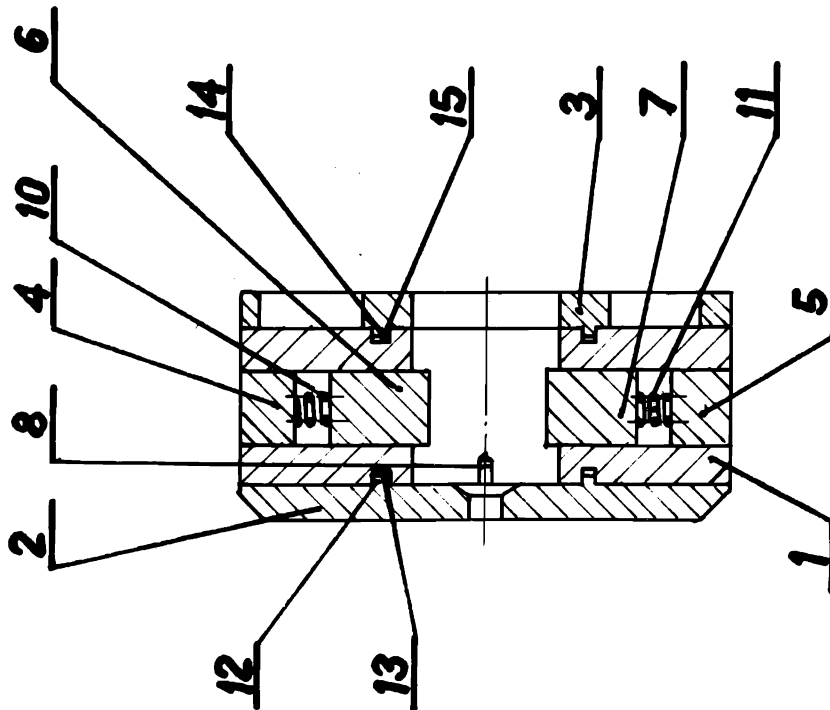

fig. 1